

Եղիշե Չարենց

Քո՛ւյր, իմ հոգին լուռ ու տարտամ — մի ստվեր է լոկ

Քո՛ւյր, իմ հոգին լուռ ու տարտամ մի ստվեր է լոկ,
Դոյակի մեջ քո մենության մի ստվեր է լոկ:

Եթե նայես կճանաչես, կտեսնես հանկարծ,
Որ ձևերիդ այնքա՛ն նման մի ստվեր է լոկ:

Գուցե ժպտաս, գուցե տրտմես, երբ զգաս, որ նա
Եղերակա՛ն երկուության մի ստվեր է լոկ...